

BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 01-11-2022
No. 2022.17030
Portefeuillehouder: Wethouder Meij
Organisatieonderdeel: BO-Sociaal

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 1 november 2022

Betreft: Schriftelijke vragen SP - nieuwe armoede in Maastricht.

Maastricht kent steeds meer arme sloebers

Geacht College,

Ook in Maastricht zien we het met eigen ogen gebeuren. De gebruikelijke groep 'arme sloebers' is weer op alle gebieden de klos. Steeds dieper en dieper zakken deze mensen in het moeras. De kosten stapelen zich ongebreideld op. De kloof tussen arm en rijk wordt steeds maar breder en groter. Al die crisissen waar we in zitten, zorgen voor een perfecte storm. Wij horen de echte verhalen als we pad zijn in de buurten van Maastricht. De SP is al sinds de zomer in de weer met de actie kosten omlaag en lonen c.q. uitkeringen omhoog. De meest recente landelijke actie te weten onze volkspetitie om de energiesector te nationaliseren, loopt als een trein.

Helaas kennen we fenomeen armoede al decennia, ook buiten crisistijd is het vaak aanmodderen voor mensen die het niet breed hebben of, erger nog, al diep in de schulden zitten. We hebben allerlei maatregelen getroffen en vangnetten gecreëerd. Dat die wet- en regelgeving gebrekkig functioneert en niets structureel oplost, weten we helaas ook allemaal.

Maar nu gebeurt er iets geheel nieuws. Het 'sloeberplafond' stijgt met de dag. Steeds meer mensen uit de lage- middenklasse raken nu ook in de knel. Werkende armen, dat is het cynische koosnaampje. Ook zij hebben nu dagelijks stress om alle stijgende kosten te kunnen blijven betalen. Ze zijn gedwongen overal te lenen en schulden te maken. Ondanks de landelijke steunmaatregelen, valt deze grote groep Maastrichtenaren vaak toch nog buiten de boot. Het is een nieuw fenomeen en we zijn daar nog niet op ingericht. De gemeente kan helaas niet zelf aan alle knoppen draaien om het veelkoppig monster van armoede buiten de stad te houden, maar kan zeker ook iets wél doen.

Andere gemeenten gingen ons al voor. Ze verhogen bijvoorbeeld de bijzondere bijstandsnorm naar 130%, 140% of nog hoger. De gemeente Heerlen toch niet de rijkste stad van Zuid-Limburg, verhoogt de norm naar 130% zodat ze die nieuwe groep pechvogels kunnen helpen als dat nodig is. Sommigen stellen een noodfonds samen uit eigen middelen of geven renteloze leningen. Met een beetje extra creativiteit kunnen we zeker nog meer oplossingen vinden.

Om zo op allerlei manieren te voorkomen dat mensen steeds dieper wegzakken. Want dat kost de samenleving op termijn onnodig veel geld. Geld om achteraf weer alles te 'repareren'. En

belangrijker nog: we willen toch samen voorkomen dat tweedeling in de maatschappij en onze stad nog groter wordt, dat mensen uitgeperst worden en voorgoed langs de kant komen te staan. Wees solidair en investeer in de toekomst.

Het is nu tijd om die verbonden stad uit het coalitieakkoord waar te maken.

Daarom stellen wij de volgende vragen:

1. Heeft het college zicht op de groeiende groep 'nieuwe armen'? Zo ja, hoe groot is die groep mensen momenteel, en hoe groot dreigt die potentieel te worden?
2. Hoe denkt het college grip te krijgen op deze nieuwe ontwikkelingen m.b.t. de stijgende armoede, ook in de middenklasse?
3. Is het college bereid om ook in Maastricht oplossingen te zoeken voor de groeiende kloof tussen arm en rijk in onze stad?
4. Is het college bereid om in navolging van andere gemeenten de bijzondere bijstandsnorm te verhogen tot minimaal 130%, zodat meer mensen in aanmerking komen voor ondersteuning als ook bij hen de nood te hoog wordt?
5. Is het college bereid om uit eigen middelen een noodfonds in te richten, aansluitend op de motie van CDA die onlangs werd aangenomen door de raad, maar dan specifiek ook gericht op mensen die leven in de 'nieuwe' armoede van deze tijd?

Met vriendelijke groet,

Jack van Gelooven
Fractievoorzitter SP